Ч. 115. Середа 9 червня (27 мая) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Фінансові пляни правительства. — З российскої думи.

На нинішнім засіданю палати послів прийде знов під наради внесенє Шустершица о аґрарний банк для Босни. Цілий вчерашний день вели ся переговори між сторонництвами. Предсідатель виконного комітету німецких сторонництв пос. Сильвестер мав нараду з пос. Мастальков над заключенем договору. П. Сильвестер предкладав, аби Чехи голосували за резолюциєю пос. Ґломбиньского, або за новою, в котрій було би підчеркнене становище супротив угорского кабінету і бар. Бурияна. П. Мастальков відповів поки що відмовно, кажучи, що в тій справі Чехи мусять поступати спільно з полудневими Славянами.

Нині о 9 год. рано має відбути ся конференция провідників клюбів, на котрій прийде до рішаючих ухвал. На тій конференциї буде також розбирана справа, чи праці буджетової комісиї мають бути ведені в приспішенім ході, бо не виключена річ, що на засіданю палати може прийти до так зміненої ситуациї, що навіть праці комісиї можуть бути завішені.

Опозиция вкриває тайною свої наміри що до тактики на нинішнім засіданю. Надії єї на придбанє Італіянців за ціну голосованя за правничим виділом розбили ся, бо Італіянці заявили, що в тій справі мають відпору із сторони правительственних сторонництв.

Буджетова комісия буде мати засіданє нині вечером. На дневнім порядку дальший хід нарад над етатом міністерства просьвіти.

На послідній засіданю податкової комісиї запитав пос. Пльой міністра скарбу, чому він не предложив в теперішній сесиї проекту закона про реформу податку від будинків.

П. Міністер скарбу др. Біліньский відповів, що находить ся в труднім положеню з уваги на предложенє свого попередника, яке не зовсім одвічає его переконаню. Що-до домово-клясового податку, то міністер зазначує, що то, що має стати ся, містило ся в тім предложеню. Натомість міністер має все сумніви що-до домово-чиншового податку. Признає, що сей податок вимагає реформи, але сумніває ся, чи предложенє зберігає середну лінію між слушними інтересами властителів домів та льокаторів. До сего прилучає ся ще квестия впливу на будівельну діяльність і вкінци проблем увзглядненя автономічних додатків. А що висказані доси погляди були нераз суперечні, то міністер хоче перед внесенєм закона зориєнтувати ся серед настрою, який панує в комісиї. Таку саму відповідь дав міністер депутациї „Державного союза товариств властителів домів“, котра недавно була у него. Ся депутация застерігла собі була ряд поважних змін в предложеню дотичного закона. В таких умовинах не стає міністрови відповідних даних що-до намірів, які лучать ся в інтересованих кругах з сею справою. Крім того чує міністер майже щоденно про велику небезпечність, яка грозить автономічним тілам, коли парлямент прийме ті зміни.

Тому то рішив ся міністер розділити предложенє і вже небавом предложить першу частину, що відносить ся до домово-клясового податку.

П. Міністер подає начерк змісту сего предложеня. Дві найнизші кляси не були би знесені прямо без застережень, бо се відносить ся лише до люксусових домів і до тих, що їх властителі мають більше домів. На люксусові доми наложать ся 50 прц. додаток у всіх клясах. Впрочім тарифа для тих домів остане у всіх клясах незмінена. Натомість що-до будинків з 11 або менше комнатами прийде знижка. Через те зменшить ся прихід з того податку о 7 міліонів корон.

Закон внесе міністер вже незабаром, разом з цілим фінансовим пляном. Чи не треба буде

6)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келінга, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

2.

Корабель надходить. — Звідки взяла ся назва Америки. — Приїзд до Ню-Йорку. — Місто, єго положенє і єго істория.

Поволи доїзджали ми до своєї цїли і дня 25 марта о 4 год. досьвіта доїхали ми наконець до американьскої цїлечини коло острова Сенді Гук (Sandy Hook), звідки наш корабель о 5 год. рано доплив до острова Стетн Айленд (Staten Island).

В заливі сего послідного мусять ставати всі кораблі, що надходять з Европи, та й наш станув, а та нагла тишина пробудила мене з глубокого сну. Через тілько днів дороги я так привик був до безнастанного гуркоту і гамору, що коли машина нагло станула, мене то в одній хвили збудило. Я глянув з ліжка крізь глицку з грубим склом і побачив множество сьвітил на недалекім побережу, що в моїх очах блимали мов блудні огники.

Я схопив ся, убрав ся чим скорше і вибіг на горішний поклад, де мені представив ся величавий вид: все довкола купало ся в морю сьвітла, серед котрого тут і там заблисли барвні зірки морских ліхтарень, на сході лише що зачало делікатними красками на сьвіт підоймати ся сонце, а перед нами виднів ся в'їзд до Ню-Йорку, осьвітлений засягаючим далеко сьвітлом величезної статуї свободи.

З цитаделї на якімсь острові, положенім напротив статуї свободи, яка панує над цілою ню-йоркскою цитаделею, сповістив вистріл з пушки шесту годину рано. То було урядове отворенє дня і клич до роботи. Але вже давно перед тим в пристані настав був великий рух. Малі судна покинули були свої місця, де ночували і плавали по гладкій мов зеркало воді в ріжних напрямах, шукаючи фрахтові кораблї, котрі могли би вести до пристані та пускали із своїх коминів довгі смуги білявого диму.

Попри наш корабель пересували ся многі лодки рибацкі у веселім ранішнім вітрі та плили мов білі чайки на широке море, а глухі поклики і сиґнали з них доходили аж до нас.

А відтак вже ішло все дуже скоро: на право і ліво щораз в тіснійшім крузі виринала ніби десь з-під води земля, прибирала вид клинців та рогів і заливів, морщила ся в горби і долини та показувала з переду на побережу купки безлистих лісів між смугами обробленої ріллї або між фабричними заведенями, з котрих безнастанно дим підіймав ся.

То виднїли ся береги нового сьвіта, Америки, тої для неодного обітованої землї, в котрій вся минувшість мала піти в непамять і настати нове, щасливійше житє. Але більша часть подорожних майже вже зовсім не зважала на то, куди корабель пливе і як зміняють ся образи, які він розкриває, бо у всіх кабінах паковано ся з великим посьпіхом і лагоджено ся до виходу з корабля.

Особливо заворушило ся було між подорожними межипокладу, котрі всі повбирані по сьвяточному дожидали в зворушеню того, що тепер настане і сьвітячими очима споглядали на той незвичайний образ, який виднів ся перед ними. Неодному серце забило ся сильнійше, неодному зробило ся ніяково на вид так чужих єму сторін а так величавих, коли ще й подумав собі, який то він опущений і як тут дуже незначна єго особа.

Отже то Америка, то нова вітчина а там далеко, далеко поза тими мов тінь горбами лежить будучність! Якаж жде кождого?

Але заким вступимо на сю нову землю, послухаймо ще, звідки взяла ся єї назва „Америка“, бо й се річ цікава.

*

Єсть загальний погляд, що назва „Америка“ пішла від Італіянця Амеріґо Веспуччі (Vespucci), котрий ново відкриту часть землї перший описав і так поправді она аж через него стала звістна. Але чому не названо Америки по імени того, хто єї перший відкрив? Як прийшов Веспуччі до тої чести? Як могли сучасні люди ту назву одобрити і повтарити? Оттакі питаня насувають ся тут мимоволі.

подумати також і про дальшу знижку при домово-чиншовім податку, то се буде залежати від того, чи уможливить се податкова комісия таким становищем, яке занимає тепер.

Пос. Рольсберґ заявив ся против розділу реформи податку від будинків тому, що сільскі властителі хотять також управильнення домово-чиншового податку.

Пос. Пльой витав з вдоволенем заповіджену реформу і заявив, що передовсім слід почати від реформи домово класового податку. Що до домово-чиншового податку, то бесідник гадає, що реформою сего податку нічо не придбає ся на социяльно-політичнім поли. В інтересованих кругах погляди в тій справі дуже поділені. Бесідник гадає, що з'окрема домаганє віденьских властителів домів суть за великі. Та справа вимагає ще близшого вияснення.

На тім перервано дебату тому, що почило ся засіданє палати послів.

Перед кінцем суботнішного засіданя российскої Думи з нагоди нарад над проектом закона о свободі віроісповідань прийшло до бурливих подій. Кадетский посол Караулов полемізував з епископом Евлогієм і підносив, що в Холмщині навертано униятів на православіє кнутами і баґнетами. Бесіду Караулова перивала правиця криками: „То лож!“ „Неправда!“ Епископ Евлолій, відповідаючи Караулови, назвав его слова фальшом і обертаючи ся до кадетів, крикнув: „Встидайте ся!“ На то віцепрезидент Думи Меєндорф прикликав его до порядку, що викликало величезний крик на правици. Праві кричали: „Викинути того Німця!“ „Проч з німецким наймитом!“ т. ин. Віцепрезидент дармо старав ся привернути лад. Засіданє замкнено. На пополудневім засіданю президент Хомяков поважно напімнув цілу палату за той небувалий в Думі скандал.

Новинки.

Львів, дня 7 го червня 1909

— **Іменованя.** Н. Міністер справедливости іменував квієскованого ад'юнкта судового дра Октавіяна Скалята судиєю в Заставній на Буковині.

Устні іспити зрілости в школах середних в осіннім реченци розпічнуть ся: А) в ґімназиях: 1) для екстерністок: в III ґімн. (Франц Йосифа) у Львові дня 5 жовтня, в I (рускій) ґімназиї у Львові і II (німецкій у Львові по скінченю матури для мужчин; — 2) для екстерністів: в I (рускій) ґімназиї у Львові дня 2 жовтня; в II (німецкій) у Львові 20 вересня; в IV (головній) у Львові 22 вересня; в I (польскій) в Перемишли дня 22 вересня; в II (польскій) в Станиславові дня 28 вересня; в I (польскій) в Тернополи дня 26 вересня; — 3) для учеників 8 кляси, котрі по зложеню поправки хотять приступити до матури в осіннім реченци і для абітуриєнтів, котрі мусїли перервати іспит в лїтнім реченци в наведених під 1) і 2) заведенях, по скінченю іспиту екстерністів (ок). Реченець в инших заведенях подадуть дотичні дирекциї в місяци вересни. — Б) в школах реальних: 1) для екстерністів (ок) в II школі реальній у Львові 22 вересня; 2) для учеників 7 кляси по зложеню поправки і для абітурієнтів, що перервали іспит в лїтнім реченци, по скінченю іспиту екстерністів (ок). Реченець в инших заведенях подадуть дирекциї у вересни. Послідний реченець до внесеня подань о припущенє до іспиту зрілости в осени для екстерністів (ок) єсть день 15 червня.

— **З зелізниці.** З причини замулення в наслідок хмаролому стациї в Чернівцях здержано загальний рух до і поза Чернівці від дня 6 с. м. припускаємо на 2 днї. Переїзд подорожних і перевіз пакунків межи стациями Фолькс́гартен а Жучкою відбуває ся за помочию підвод.

— **Наданє стипендиї.** На предложенє Ставропиґийского Інститута у Львові надало ц. к. Намістництво Михайлови Стасеву, слухачеви III року права і адміністрациї в львівскім університеті, стипендию з фондациї ім. Каролини Глинецкої в сумі річних 240 К.

— **Іспит зрілости** в муж. учит. семинариї у Львові відбув ся під проводом радн. К. Брухнальского в днях від 17 мая до 2 червня. До іспиту приступило 65 кандидатів, а то: 39 публичних учеників, а 26 екстерністів. Іспит вдали: Ів. Хоїна (з відзн.), Вол. Дзикович (з відзн.), Йосиф Ганишевский (з відзн.), Волод. Матушевич (з від.), Роман Свищук (з відз.), Тадій Андрохович, Василь Бекиш, Ів. Блящак, Фр. Ценґель, Йосиф Ґольда, Мар Ґралевский, Ант. Гехт, Данило Гриновець, Ден. Яцковский, Мар. Кивала, Стан. Копровский, Вит. Лерх, Василь Мельник, Йос. Мруз, Вол. Палидвір, Йос. Паркасевич, Брон. Прайдль, Вол. Пшеджимірский Крукович, Йосиф Стшелецкий, Йосиф Шуберляк, Ст. Вайда, Ст. Войнарович, Фр. Войтович, Ст. Врубель, Дм. Вусович. Вол. Вербиньский (екст.), Волод Заморский (екст.), Дав. Ляусберґ (екст.), Тим. Огродник (екст.), Николай Пилипишин і Ів. Семенюк. Позволено поправити іспит в одного предмета 10 кандидатам. Перепало 7, а відступило 12 кандидатів. В перший день прислухував ся іспитови п. віцепрезидент кравої Ради шкільної др. Дембовский і промовив до кандидатів, представляючи їм їх будучі обовязки і заохочуючи до пильної, а тихої педаґоґічної праці.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** Саля лїтна в парку. Початок точно о годині $7^1/_2$ вечером.

В середу, дня 9 с. м. „Мари“, драма в 3 діях Генриха Ібзена.

В четвер, дня 10 с. м. на дохід бідних міста „Сватанє на Гончарівці“, народна оперета в 3 діях Гр. Квітки Основяненка, закінчить: коломийка в 4 пари укладу п. Коріціньского.

— **Дрібні вісти.** Вступні іспити до наукового заведеня ґімназияльного в Яворові відбудуть ся дня 6 липня с р. під услівями обовязуючими в державних ґімназиях. — Філія Руского Тов—а педаґоґічного в Надвірній відкриває з днем 10 с. м. бібліотеку, котра містить ся в льокали Тов—а „Родина“. Книжки можна випозичити в четвер о год 3—4 по полудни і в неділю від 10—11 год. рано. — На будову руск. театру у Львові зложено в маю 439 15 К — Збанкротовали купці Кравзер в Станиславові і Карпа в Чернівцях. — На Мораві і Шлеску бурі і зливи наробили страшеннї шкоди. Громада Бучачка майже зовсїм знищена. — Якийсь самоїзд сполошив вчера на улици Таньскої Гофманової коні селянина Василя Гнатовского в Лисиничах так, що они пігнали улицями Академічною і Хоружчини і ледви їх зловлено. На щасте обійшло ся без пригоди.

— **Огні.** В неділю рано о 3 год. вдарив в Бориславі грім в закіп „Ядвіґа“, котрий згорів до тла. Закіп той давав денно по кілька цистерн ропи. — В Конюшкові брідского повіта вдарив грім в хату і поразив матір і старшу дівчину. Хата згоріла до тла, пораженних виратовано. — На двірци товаровім в Москві згоріло 20 шпихлірів, 5 поїздів товарових, а крім того понищив огонь ще й богато льокомотивів. Шкоду обчисляють на кілька міліонів рублів.

— **Трійнята.** Серед тих що потерпіли найбільше підчас вибуху порохівні під Краковом, знайшла ся жінка шевця з села Лаґевніки, Магда Зельнік. В наслідок вибуху вирвало двері з завісами в муву і они впали їй на карк. Зельнікова, що була в послїднім місяци вагітности впала на підлогу і дістала так сильного потрясеня, що єї треба було відвести до шпиталю на відділ злоговий. В неділю привела она на сьвіт трійнята, 2 дівчаток і 1 хлопятко. Одна з дівчат в кілька хвиль по народженю померла. Стан нещасливої матери єсть дуже грізний.

Амеріґо або Альберіґо Веспуччі був без сумніву визначним чоловіком а як би й не було, то він мав у своїх сучасників більше значіне як Колюмб. Він був родом з Фльоренциї а его дядько, Домініканин Джорджо Антоніо Веспуччі дав єму знамените образованє. Всесьвітна торговля спочивала тоді в найбільшій части в руках Італіянців і так зайшов також і Веспуччі в сороковім році свого житя в справах торговельних родини Медічі до Іспанії. Тут познакомив ся він і подружив ся з Колюмбом, котрий якраз вернув був із своєї першої подорожі.

Тут небавком взяло ся его загальне одушевлене і він розширивши свої астрономічні і морецкі відомости, відбув в роках 1499 до 1504 чотири подорожі до нового сьвіта насампеРед в іспаньскій а відтак в португальскій службі. Але у всіх тих виправах займав він лиш підрядне становище, мабуть астронома або пільота (керманича). В 1508 р. одержав він в Іспанії почестний і поплатний уряд державного пільота а до него належало тоді провірювати знанє і здібности всіх пільотів в державі; крім того мав він держати у евіденциї загальну опись побережа. По кождій виправі мусїли пільоти ставати перед ним і прочими урядниками та списувати нові відкритя та робити потрібні поправки. Се становище займав він і виконував совістно свою задачу аж до смерти в 1512 р.

Отсе єсть коротка житепись того чоловіка, котрий так закрив був славу великого відкрителя Колюмба, що про него забули були навіть сучасні люди. Але Колюмб по части і сам був тому винен. Чи то з природної скромности чи з вирахованя давав він лиш дуже скупо знати про свої відкритя і в своїх письменних звітах говорив лиш про острови, які відкрито в Індиї. Тоті звіти були так короткі і сухі, що не могли нікого одушевити а королева Ізабелля в кількох листах жалувала ся на то, що він так скупо присилав вісти. Аж до кінця 18. століття оголошено друком лиш два его листи; їх, що правда, переложено і на инші мови та розширено і в инших краях, але мало хто звертав на них увагу. Колиж опісля Португальці відкрили морску дорогу до східної Індиї, то се відкритє що більше затемнило велике діло Колюмба.

Не так поступав собі Амеріґо. Він не міг видержати, щоби того, що пережив і видів, не розповісти своїм приятелям. Він працював над великим ділом, котре мало обнимати всї его подорожі. Оно не появило ся ніколи друком, але многі листи, які він попри то писав до своїх покровителів і приятелів, могли не зле заступити і само діло. Один з тих листів, писаний до Льоренца ді Пер Франческо де Медічі у Фльоренциї, зробив его відразу славним чоловіком. Той лист, в котрім з великим оживленєм і цьвітистим стилем описані горячі краї, а котрий мабуть навіть без відомости автора появив ся друком в 1503 р., наробив великі дивовижі, бо зробив формальний переворот в ґеоґрафічних поглядах тодішних людий. Тоді був загальний погляд, що по тамтім боці рівника нема більше нічого лиш вода, хиба ще може якийсь кусень пустої землі, на котрій однак нема нічого; щоби там були люди, то річ просто неможлива; не можливо навіть, щоби межи умірною північною полосою а полудневою була якась звязь, бо межи обома лежить горяча полоса, через котру годі перейти, бо чи то люди, чи зьвірята могли би в ній згоріти.

Аж ось появив ся той лист і прояснив мов блискавка темноту дотеперішні погляди. Досьвід збив одним замахом загальний хибний погляд, бо Амеріґо доплив був аж до 52. степеня полудневої ширини коло побережа полудневої Америки. Той звіт з его подорожи переложено небавком на всї мови, імя его подавано собі з уст до уст і его величано яко відкрителя нового сьвіта а в виду его слави мусїла слава Колюмба потемніти.

За примірoм Амеріґа називано нову часть сьвіта по латині mundus novus, новий сьвіт, або quarta pars mundi, четверта часть сьвіта, вислів, якого Веспуччі уживав також, але в иншім значіню. З нагоди своєї подорожі до Бразилії хвалив ся він, що об'їхав четверту часть сьвіта. Він мав тим на думці, що переплив четверту часть полуденника або обему землі, значить ся 90 степенів, бо виплив з Лісбони, значить ся від 40. степеня північної ширини, а заплив аж до 52. степеня полудневої ширини.

(Дальше буде).

— **Загадочна смерть дра Левицкого.** В справі смерти дра Левицкого в Кракові всї стверджені доси обставини промавляють після думки осіб ведучих слїдство за убийством доконаним на сплячім адвокатї. Після зізнань сьвідків Боровска сховала ся в помешканю бл. п. дра Левицкого і в ночи виконала уложений від давна намір. Ще перед трома неділями просила она концилієнта в канцелярії дра Левицкого, щоби він, коли вже о 6 год. хотів виходити, замкнув еї саму в помешканю свого шефа, бо має до него якийсь дуже пильний інтерес. Концилієнт др. Тадій Домбровский відповів їй, що того не може зробити, але зробить то для неї, що разом з нею зажде на дра Левицкого. Около 11 год. в ночи надійшов др. Левицкий а побачивши Боровску, змішав ся. Дав знак Домбровскому і оба зайшли до спальнї. Лишіть ся зі мною — сказав він до Домбровского і будьте сьвідком нашої розмови, бо прочуваю, що Боровска має якісь злі наміри супротив мене. Відтак вийняв з нічної шафки револьвер і аж так узброєний вийшов, щоби з нею розмовити ся. Дальше оповідає др. Домбровский, що Левицкий кілька разів говорив ему, що Боровска єсть его „злою зорею“.

О тім, що діяло ся критичного дня аж до хвилї, коли Боровска завізвала стацию ратункову, удало ся вислїдити доси ось що: Стверджено, що в пятницю вечером відбула ся в канцелярії дра Левицкого конференция в справі процесу артиста маляря Буляса против редакції „Głos-у Narod-у“. Процес той мав відбути ся в суботу рано. Левицкий був в дуже добрім гуморі і нашкіцував плян оборони. В сусїднїй комнатї мала ждати Боровска.

Др. Левицкий був опісля в гостинї у якоїсь панї і побув там до 11 год. Боровска, як можна припускати із зізнань сьвідків, ходила попід вікна того дому. Кажуть одні, що Боровска мала ключ до каменицї і помешканя дра Левицкого і зайшовши там, замкнула ся. На здогад той наводить факт, що коли академік Билїцкий о 10 год. вечером прийшов до помешканя дра Левицкого, видів там сьвітло, але хоч пукав в двері і вікно, ніхто ему не отвирав і він відійшов. Вийшовши з візити, поступив др. Левицкий ще до каварнї Бізанца, де стрітив ся зі своїм товаришем дром Клембовским і розмавляв з ним довший час. Около 12 год. в ночи вернув він до дому.

Вчера в само полудне відбула ся знов ревізия в помешканю дра Левицкого. Стверджено, що папери Левицкого були уложені в як найбільшім порядку. Побіч лежала отворена книжка з комедиями А. Валевского; книжку ту читав Левицкий, бо мав звичай читати завсїгди щось веселого, заким заснув. На столї стояла лямпка. Цїла тота ситуация наводить на здогад, що Боровска схована була за котарою і коли Левицкий засипляв, она нараз вибігла зпоза котари і стрілила до него. Левицкий зранений імовірно схопив ся з ліжка і хотїв втїкати, а відтак впав коло фортеляну на землю.

На умивальни стояла мідьниця з водою, закрашеною сильно кровю. Імовірно Боровска мила собі в ній руки. Кров з голови текла сильно, бо подушка на земли, на котрій лежав Левицкий, а котру підсунула ему під голову Боровска, була цїла кровю пересякнена.

З кухонної печі видобуто останки паперів, які в ночи Боровска спалила. Папери ті мають бути відослані до Відня до їх відчитаня. Доси слїдство не могло відчитати тих паперів. Кажуть також, що брак ключа т. зв. „штехера“ від вертгаймівскої каси, в котрій Левицкий переховував свої найважнїйші папери. Стверджено також, що і звідтам забрано також якісь папери. Єсть загальний здогад, що Боровскій не розходило ся о якісь любовні листи, але о важні документи, які Левицкий мав привезти з Варшави, а котрі мали послужити за доказ еї вини шпігуньскої служби при российскій тайній поліциї.

Бл. п. Левицкий полишив матір, сестру і жінку, з котрою не жив а котра єсть діюрністкою у висшім суді. Майно его подають на 100.000 К.

Телеґрами.

Краків 8 червня. Нинї в дирекциї поліциї переслухано яко сьвідка в справі Боровскої п. Марияна Домбровского, редактора „Głos-у Narod-у“. Він був критичного вечера в помешканю бл. п. Левицкого і перебув з ним до 9 год. вечером. Вже около 5 год. була Боровска в канцелярії Левицкого. Левицкий виходячи з Домбровским, полишив там Боровску. Такого вражіня набрав Домбровский.

Відень 8 червня. На нинїшнім засїданю предсїдателів клюбів обговорювано події на послїднім засїданю палати, при чім посли Адлер і Дашиньский застерегли ся против закиду, мов би они своїм поступованем нарушили ухвалу конференциї предсїдателів клюбів. Постановлено як найскорше закінчити наради в комісиї буджетовій. На внесене пос. Люеґера ухвалено скликати нову конференцию предсїдателів клюбів, щоби нарадити ся над прискоренем робіт в палатї.

Відень 8 червня. (З Ради державної). Предсїдатель Паттай відкрив засїдане о 11 г. 15 мін. Посли зібрали ся дуже численно. Президент Паттай зложив заяву в справі секретаря Котляржа і сказав, що поступоване пос. Котляржа не можна уважати за провокацию. Опісля приступлено до дальших нарад над внесенем Шустерзіча. На внесене пос. Ляґінії о замкнене дискусиї ухвалено то однодушно через повстане з місць і вибрано ґенеральних бесїдників: против пос. Гломбіньского і за пос. Адлера.

Петербург 8 червня. Турецке посольство до нотифікованя вступленя султана на престол, прибуло нинї рано.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}

*) З Тарнова

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}

" $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}

" $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.

З Янова:

що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},

в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10^{10}.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{5}.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.

З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.

*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.

*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11^{25}.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)

*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{14}*), 7·13, 1·30*), 2·52.

*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.

*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.

" 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.

" 1/7 до 31/8 5·50.

в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.

від 1/6 до 30/9 12·41.

від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.

в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопала. (Телефона ч. 527).